

טיסונה קנה את ימפי ישראל

חברת הענק הבריטית "ליונס" יצאה מהשקעות בישראל בדרך מחוכמת. החברה מכרה את "וימפי ישראל" לחברה הבינלאומית של ליונס — "וימפי-אינטרנשיונל". זו האחרונה מכרה בימים אלו את המניות של "וימפי-ישראל" לאלי טיסונה, מי ששימש שנים רבות כסגן מנהל החברה בארץ.

"וימפי" הוקמה בארץ, ונוהלה משך שנים רבות על-ידי יואל קרוס, מקים מיסעדת "סטראטון" בקיסריה. לאחר פטירתו של קרוס, לפני שנה וחצי החלה בחברה הידרדרות, שגברה עם פרישתו של טיסונה ממנה. עתה קנה טיסונה את החברה, וינסה להעלותה על דרך המלך.

במקביל קנה טיסונה את מיפעל עיבוד הבשר בבתיים, "ברי-בקר" מקבוצת מקימינו. טיסונה מתכוון למכור מעתה המבורגרים מבשר נקי בלבד, להכניס שורה של מוצרים חדשים לרשת וימפי בישראל, הכוללת 64 נקודות-מכירה.

מנהלי המלונות הוחלפו

בישיבת הנהלת "החברה לישראל" הודיע המנכ"ל, ישראל גלעד, על החלפת מנהל רשת המלונות של החברה ב-מנהל חדש, שלמה פרייסאך. חברת המלונות עוסקת עתה בהשלמת הקמתם של "מלונות יהודה" בירושלים, ובשיפור צים במלון "גולן" בטבריה המנוהל על-ידי יובל שחורי.

בישיבה מתח נציג בל", ברוך יקו-תיאלי, ביקורת חריפה על דרך ניהול כספי החברה, וטען כי שני המלונות הללו מקשים ביותר על זירמי המזומנים של החברה, ולכן ראוי למנות ממונה מיידי חד לפיתרון שאלת המלונות, ולו גם לזמן קצר. גלעד הסכים, ואמר כי הוא מוכן למכור את מלון "יהודה" בירושלים ב-מחיר סביר, אם-כי הפיתרון הרצוי הוא כניסת שותף. חבר-הנהלה יעקב ברין תבע מינוי רואה-חשבון מעולה ביותר לבדיקת חשבונות המלון ולהפעלתו.

גלעד הוסיף, כי עד שהמלון יקבל הלוואה ארוכת-טווח ממישרד-התיירות, יהיה עליו לקחת הלוואה לתשלום רבית של 300 אלף דולר על הלוואה שקיבל.

אשר למלון "גולן", גלעד מעריכו ל-צורך מכירה ב-10 מיליון לירות, אם כי אינו מאמין שיקבל את המחיר. בדעתו למכור את המלון, ונעשים כל הסידורים לשם כך.

מנהלים גלעד וגולן יורדים מן הגולן

בישיבה נערך גם דיון על מצב חובות "החברה לישראל" מן "הבנק הבינלאומי לאשראי" בשווייץ. מנכ"ל "הבנק הבינלאומי הראשון", דויד גולן, וכן עורך-דין הסוכנות אליהו לחובסקי, תבעו כי "החברה לישראל" תגיש תביעה נגד "הבנק המחוזי של הסן" להחזרת החובות.

ענף ייצוא חדש

חדש:

ששיבש

ענף-ייצוא ישראלי חדש פותח לאחרונה על-ידי הישראלי דויד לנגר, בעל רשת חנויות להפצי חן ומזכרות, "הנדקרפט" בחוף המערבי של אמריקה. הענף הוא מערכות ששיבש, המבוקשות ברחבי ה-עולם במחירים של משלושה דולר לסט, ועד 1000 דולר לשולחן בעבודת-יד, הכולל את שם הלוקו באותיות זהב.

הששיבש, הידוע בעולם בשם BACK-GAMMON, הפך להיט החדש. האיש שפירסם את המישחק ותרים רבות ל-הבאתו למערב הוא יו הפנל, בעל "פלי בווי". הפנר פירסם לראשונה את הששיבש בעיתוניו וכן החזירו למסיבות המפוררות שלו, הזוכות בסיקור נרחב ב-עיתונות.

לנגר ביקר, לא-מכבר בישראל, ואירגן משלוח גדול של כ-5000 מערכות ששיבש שיוצרו במיזרח התיכון (מקור בלבנון וב-דמשק — משלוח מישראל). המדובר במחזור של חצי מיליון דולר במישלוח הראשון, שכולו עבור לקוח גדול באירו-פה. הלוקו הזמין את המישלוח כניסיון, וצפויים הזמנות נוספות בעתיד. המזמין מתכוון לפתוח בשווייץ אולם להצוגה והפצה של המישחק, כמקובל באמריקה. אם ייקלט המשלוח הראשון, עתידים לצוץ בארץ כמה וכמה מיפעלים מאושרים, שיעסקו בייצור המישחק.

ייצואן לנגר משחקים ששיבש

מתחזק בנק

למיסחר

קונטיננטל

מחק את

שם ישראל

הבנק למיסחר "קונטיננטל" לשעבר "בנק למיסחר שווייץ-ישראל" שהוקם בשעתו על-ידי ראובן שילוח וגרשון פרס, כדי שישימש מכשיר-עזר למוסד הישראלי למדיעו, וניקה בידי חוזה קליין מצילי, ממשיך להתחזק.

הבנק עבר מידי ממשלת-ישראל לידי "החברה המרכזית" ואחר נמכר לקליין, שיצא מצילי כאשר איינה תפס שם את השילטון. קליין נאמד ב-300 מיליון דולר בעסקי-נחושת. מאז קנה את ה-בנק, הוא מבריאו ביסודיות וללא-רחם. הבנק אינו מחלק כל דיבידנד זה שנים, וכל הכנסותיו מושקעות בחיזוק הבנק.

יושבי-ראש מועצת המנהלים של הבנק הוא פיליפ קלוצניק משיקאגו, ועם חברי-הנהלה נמנים גם מישפחת ג. ס. ברונשווייג מז'נבה, בעלי ה"בורז'ני". מאז הבנק לדצמבר 1974 הוא 870 מיליון פרנקים צרפתיים. הכנסותיו 137.5 מיליון פרנק, והרווח הנקי המוצהר הוא 2.7 מיליון פרנק, לאחר הפרשות לקרנות שונות ורזרבות של 45 מיליון פרנקים לערך.

הבנק מחק משמו לא רק את שם ישראל. לבנק יש גם בנק, השייך לו, בארץ, אולם מאזן הבנק בשווייץ, הכולל פרטים על כל הבנקים המסונפים, אינו מזכיר את הבנק הישראלי. בכלל המילה ישראל אינה מופיעה במאזן הבנק ב-שווייץ. אולם לבנק בשווייץ היה גם בנק בבליה, בשם "בנק בלגיה-צנטראל" (נמ-כר לאחרונה). והנה מאזן הבנק הבלגי כולל גם פרטים על מאזן בנק-האם בשווייץ, כדרישת החוק הבלגי. ובפרטים אלה מופיע כי הבנק בשווייץ השקיע 54.3 מיליון דולר בניירות-ערך של ממש-לות שווייץ, אמריקה, בלגיה — וישראל.

אגב, הבנק הבלגי הרוויח בשנה ש-עברה 16 מיליון פרנקים בלגיים על מאזן של 2.5 מיליארד פרנקים בלגיים (לעומת 890 מיליון מיליון בשנה הקודמת, עיקר הגידול מהפקדות של "קונטיננטל" בסך 1.6 מיליארד פרנקים בלגיים, ועל הכניסות של 300 מיליון פרנק.

סיף בנק "קונטיננטל" בישראל מופיע במאזן הבלגי, בצורה מפורשת. נראה כי מה שלא יפה לעסקים בשווייץ, עוזר להם בבלגיה.

מיסתרי בית-הספר

הגבוה ליהלומים

לפני שנה נערך בנתניה טכס חגיגי, שבו חנכו משה שניצר, נשיא בורסת היהלומים, ויוסף פרלמוטר, המפקח על היהלומים, בניין שנועד לשמש בית-ספר מיקצועי להכשרת לוטשים ועובדי-יהלומים. בית-הספר הוקם ביוזמת גוף קרוב מכוון-יהלומים, מין מכוון שלא ברור מה הוא עושה, לבד מקבלת תקציבים ממשלתיים והדפסת עיתון יקר וחבר-עניין.

הטכס היה מרשים, וגם התכו בו סרט, אבל בכל כל זה לא היה די כדי לשמש נושא לסיקור, לולא נראה כי מבקר-המדינה חייב להתערב בנושא. שכן בתקציב מישרד-המיסחר והתעשייה לשנת-הכספים הנוכחית, מופיעה הקצבה של מיליון לירות לבית-הספר המיקצועי ליהלומים בנתניה. לפי חוק התקציבים, יש להוציא כסף רק למטרה שלמענה יועד.

והנה, ביקור בבית-הספר העלה כי עד כה, כימעט שנתיים לאחר ההכרזה, טרם נפתח כל כיתה ללימוד יהלומנות. מוזכרות בית-הספר טוענת כי בספטמבר תיפתח הכיתה הראשונה של שנת-הלימודים הבאה.

אבל התקציב של מישרד-המיסחר-התעשייה הוצא עבור השנה השוטפת, ולמרות שיש הקצבה של מיליון לירות ללימוד יהלומנות בלבד, מלמדים באותו בית-ספר נתניתי כל מיני מקצועות מעניינים כשלעצמם, כמו נגרות ומתכת, אבל זה לא זה.

מישהו קיבל מיליון לירות כדי להקים באמצעות בית-ספר ללימוד יהלומנות, והוא משתמש בכסף ללימודי נגרות. יש לדבר כמה הגדרות מתאימות בספר-החוקים, אבל בשלב ראשון כדאי שמבקר-המדינה יחקור בעניין.

יהודמן שניצר (שני מימין, עם נאנסי קויסינג'ר) מלמדים נגרות